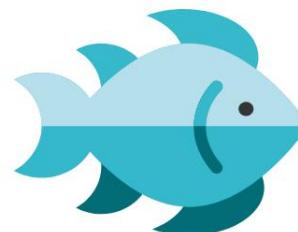
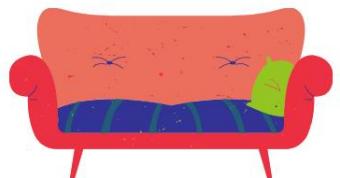

Que historia
contariás con estas
ímaxes?

Unha fada paseaba por o bosque, non
habia ninguen. Ela só encontrou un sofá
vermello con unha taza de té quente, xa
que tiña frío tomou o té. Derrepente
viño un oso con un peixe na man, o oso
enfadouse moito, pero a fada non
paraba de perdille perdón, o oso perdo-
noulla, e fixeron unha bufanda.

Julieta

O Bosque máxico

Enase unha vez un bosque máxico, que dentro tiña:
un sogai, gromo do para sentarse a tomar unha
taza de té. Este bosque tiña un río con peixes de
cores. Todo era allegría neste lugar ata que un día
chegou unha bruxa moi enfadada porque perdeu a súa
buganda vermella e o bosque dixolle que se sentara
no sogai a tomar un té e a ver os peixes e a buganda
apareceu.

El Bosque

Un día de invierno dos amigos fueron a pasar una semana en el bosque. Nada más llegar a la cabaña los dos se sentaron en el sofá. Thor uno de ellos dijo voy a preparar té pero solo hay una taza. Luis el otro amigo dijo que compartirían de la misma. Dentro de una hora fueron a pesca, Luis pescó 7 peces y Thor ninguno, eso le hizo enfadar y se fue corriendo. Thor se disculpó para con Luis y Luis amablemente lo perdonó, pero con un tono serio le dijo: Como se te ocurre ir a pescar sin ropa vas a caer un resfriado, así que ponte esta bufanda y nos vamos.

Microrrelato

Había unha vez un monte cun bosque ao que a familia Souto Carballo ían todo os fins de semana.

Pero un día algo estraño pasaba, Aurora a filla menor sempre se acordaba para ir ao paseo familiar, pero a nai estaba desganada no sofá tomando un café.

A nena intentou falar co pai pero estaba coma a nai.

Aurora acordouse de cando pescou a Blublí, un peixe que agora é a súa mascota.

Aurora falou coas súas irmáns tampouco tiñan ganas de dar un paseo polo monte.

Así que a nena cabreouse, colleu unha bufanda e marchou.

Microrrelato

por Julia N. 5º EI

Había unha vez un dragón que vivía no bosque el só. Un día estaba tranquilo no sofá tomando unha cunca de té con unhas galletas de peixiños (ós dragóns encántanlle os peixes). Entón chamou á porta o seu amigo dragón que estaba un pouco enfadado porque a súa nai só o deixaba estar un ratiño na casa do seu amigo. Entón para alegralo foron dar unha volta polo bosque. Como facía un chisco de frío puxérонse unha bufanda cada un, unha rosa e outra morada. Os dous dragóns deron o paseo polo bosque e xa estaban mais alegres.

Daniela Martínez González 5-A

MICRORRELATO

Candela e eu fomos dobre un poñec polo bosque xunto á nosa casa. Como Candela é un bebé e estaba cansa, buscamos un sofá onde podíamos sentarnos e descansar un tempo. Mentres estabamos sentadas aproveitamos e fomosmos unha cunca de feite con galletas. Seguimos camiñando e no río vimos un peixe moi ergalado cuberto de óxido. Ambos discutían pola cosida bufanda que levaba unha seope. Candela e eu dimos. Non entendiamos nada.

Un día de invierno, una familia fue al bosque de excursión, al llegar se dieron cuenta que se dejaron las mochilas en el sofá de casa, por lo que no podían comer ni tomar café. Así que decidieron ir a pescar un gran pez para comer. El niño estaba muy enfadado porque se dejó su bufanda favorita en la mochila y hacía mucho frío.

Dylan 5º EI

MARÍA G. M.

MICRORRELATO

Estaba vendo o monte dende o meu sofá e fun a cociña a prepararme un té. Volvíndome de novo ao sofá para disfrutar do meu té pero sabia a peixe e enfadeime. Como podía saber a peixe? Quen lavou a louza para que saiba o té a peixe? Mientras tanto oíñ abrirse a porta e escoite un ruído. Fun a ver que e o que pasaba e non vin a ninguén pero dinme conta de que a bufanda do meu colgadoiro xa non estaba. Como puido ser que a miña bufanda xa non estaba ali? Quen a levou? Estaba claro que alguén ma roubara. Esa bufanda era moi querida para min. Era do meu avó, e tiña recordos inesquecibles sobre ela. ☺

Lova Rodríguez

Un bosque tan tanto extraño, pero... que es más extraño?
El bosque o la gente que habita en él? Lo primero que vemos
al entrar fue un sofa viejo, marrón, era de cuero, lo pedí? Que estaba
en una copa de un ábol!!! Había ratas y ratas por el suelo,
Al lado había un lago con peces de colores azul, de distintos tonos.
Que por que había todo eso? Pues porque en ese
bosque vivía un hombre gruñón; se subió a la copa del
ábol porque no aguantaba a nadie siempre tenía grito o que le ponían bandas.

Lova Rodríguez

MICRO RELATO

Nun bas que Hobia um sogó rato
um rato tamem rato fun possondo pote busqui
e vim rio e mese rio era moi longo
e eu on do va a pesca e vim um veire
atras pado e eu queria levalo
po mim o caso e meus pais se engadaram
eu dixen pais meus pote medio do busqui
e perdusem o bugando e pais vam
muito s mais fastidio queria mais rato

O Meu Fin De Semana

O pasado fin de semana fui ao bosque cos meus pais, meus tíos e meus primos. Fumos para dar un paseo por todo o bosque. Cando chegamos a casa eu deitennme no sofa e miña nai preparoume unha taza de té. De ali aun pouco chamoume para cear, de cear había peixe con patatas cocidas, despois fumos dormir. Cando me levantei mirrei a miña nai enfadada porque se olvidara a bufanda no bosque.

Microrrelato

Un día no bosque miña familia e eu fixemos unha
merendola polo santo da miña prima, pasando super ben.
Pasado un tempo dille o meu agasallo, era un libro de
pegatinas tiña un sofa, unha taza, un peixe, un libro, caritas
de errois... A miñ a pegatina que gustarme mais e a do erro
-ji enfadado. Chegou a hora de dormir e como facía tanto
frio puxenme unha bufanda.

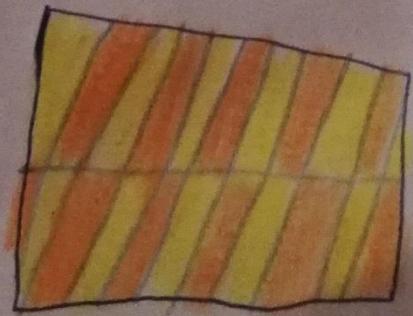
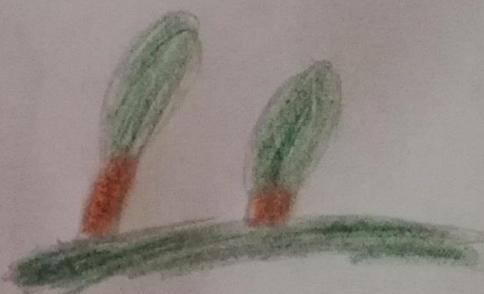
Claudia
Garcia 6^ºA

UN DOMINGO CUALQUIER

Estaba mirando o monte sentado no sofá
e tomando unha taza de té; a miña nai dixo
que ímos comer peixe pero eu non quería
entón enfadéime porque eu quería
macarrons ~~en~~ o meu pai dixome que fóra
ao monte a cazar coellos para comelos
cos macarrons. Abriron a ventá e come-
zou a facer moito frío que volveu a miña a
casa e cerrei a ventá.

MICRORRELATO

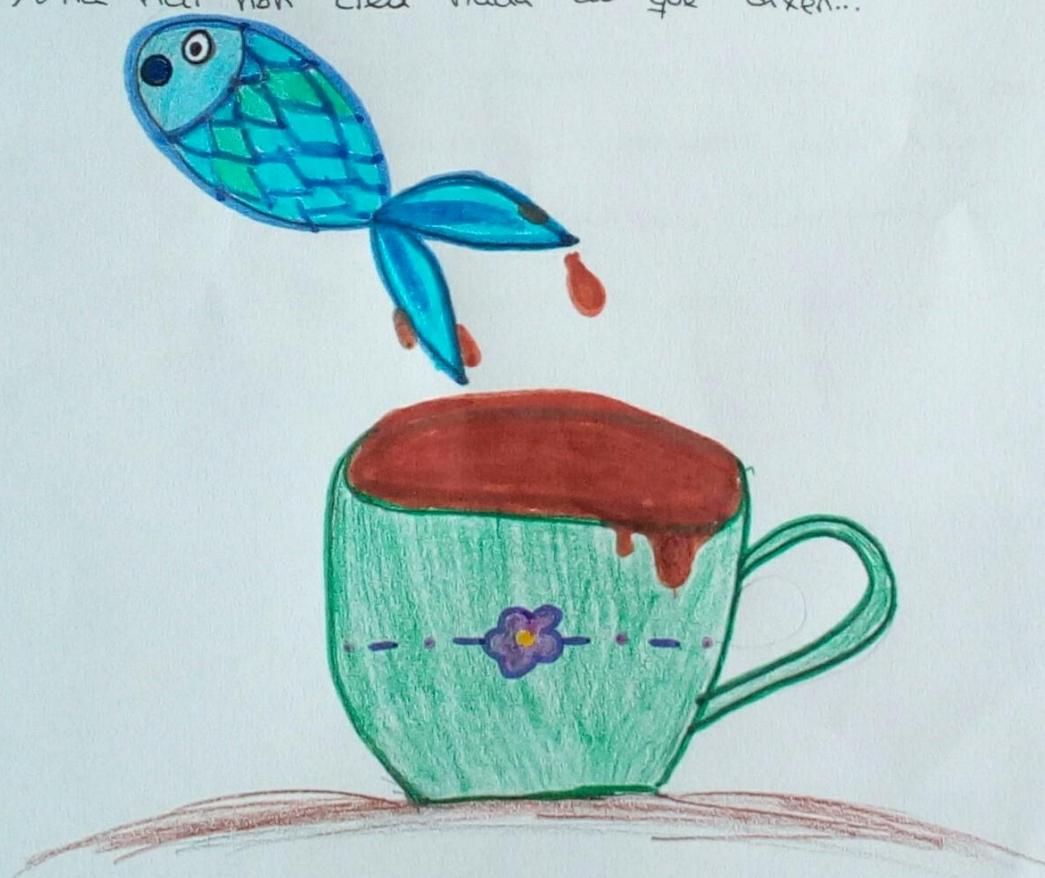
Desde a ventá da miña casa veo un precioso leogue, que me veo dende o meu sofá tomándome un colacao e tamén veo os meus peixes na pecera pero algunhas veces enfadome porque teño frío entón ponme unha bufanda.

1º Tris

Un estrano paseo-----

Hoxe fui a andar polo monte, porque case rematou o confinamento. De repente, no medio dos árboles, atopéame un sofa, no que decidín sentar. Diantre do sofa había unha mesa, na que había unha taza de chocolate, o cal probei. No primer sorbo que din, entrárome un peixiño azul na boca, e ESTABA vivo!!!. Escupino axiña e enfadíeme moito, porque me deu unha gran dor de goixa, entón, puxen a bufanda vermella que me tecera a miña nai, e marchei para casa a contas o sucedido. Miña nai non creu nada do que dixen...

Clara
4:

Reto

ESCRIBE UN MICRORRELATO
COAS SEGUINTES IMAXES

NORMAS

- Debes escribir como
máximo 8 liñas.
- A historia ten que seguir a
secuencia das imaxes de
esquerda a dereita.
- Envialla ao/a teu/túa titor/a.
- Tes de prazo ata o venres.
15 de maio para entregalo.

O RETO É PARA TODO O
ALUMNADO DO COLE,
DENDE 4º EI A 6º EP.

COAS VOSAS HISTORIAS
FAREMOS UN LIBRO, QUE
PODEREDES LER NOS
PRÓXIMOS DÍAS NA WEB
DO COLE.

ANÍMATE A FACELO!

EDLG
EQ. DE BIBLIOTECA

Un día, eu estaba na miña cabana do bosque sentado no sofá. Ao cabo dun rato, petáronme na porta; era o meu amigo Antonio. Tomamos un café mentres falábamos sobre ir a pescar. Ao final fomos pescar, eu pesquei dous peixes e Antonio tres.

De volta pra casa, resbaleíme e Antonio riuse de mim; eu enfadeíme.

Ao día seguinte fixemos as paces e el agasalloume unha bufanda.

microrrelato

En el bosque hay muchos animales, estaba un lobo escondido detrás del roble tomando un café, y mientras miraba el río que nadaban peces de colores, el agua era transparente y de pronto el lobo miró su cara enfadada en el río, el agua se puso ambar iauuu! iauuu!. De tanto ambar se puso dura y puso una blanda de lana color rosa.

Lucía.

Microrrelato:

QUEDARSE EN CASA

Había un bosque con unas preciosas
paisajes, normalmente estaba lleno,
pero, como no se puede salir, todo el
mundo se queda en el ~~apartamento~~, sin
levantarse a menos que sea para tomar
un café. Los peces y otros animales ya
no sufren maltratos del hombre, pero la
gente está muy enfadada porque
ya no puede salir de casa para hacer
varias cosas, ni siquiera con la
protección de una bufanda de lana.

Noa D. 5^a

MICRORRELATO

As nenas estaban xogando no bosque coas bicicletas. Alba chegou moi cansa á casa e deitouse no sofa xunto á súa nai que estaba tomando un café. Cearon peixe con ensalada. A nena dixo que estaba moi rico, cando de súpeto comezou a fuxir e a súa nai enfadouse moito con ela por non ir abrigada mentres xogaba.

Dende entón Alba foi a xogar con bufanda todos os días.

Enzo
03

O TRANSPORTASOFÁ

Erase unha vez un grupo de amigos que foron a pasar un día no bosque, cando iban para alá atopáronse un sofa moi vello e xa que estaban cansados sentáronse...

De súpeto, viaxaron no tempo ¡A idade media! O rei desa época viu que estaban perdidos e ofreceulle unha cunca de auga. El pensaba que eran homes pez do espazo. Entón enfadouse e os aforcou a todos cunha bufanda.

Gonzalo B.P.

6ºA

O PESCADOR

Un dia un home foi pescar ao río do monte San Eim, mentres que sua familia estaba na casa tumelados no sofa, tomindo unha taza de chocolate quente. No monte o home tivo a mala sorte de atoparse cun oro cando xunto había pescado un salmón, entón o orro enfadouse e o home co medo tirouse da río pa escapar, e o río o río estaba congelado e colleubbe ce frío.

Dario Almeida 6-4

14/5/2020

Escribo un micronrelato:

Eu viña de camiñar polo monte, cando entrei a casa o primeiro que fixen foi tumbarme no sofá.

Unha hora despois fui a facer unha taza de café porque tiña sono.

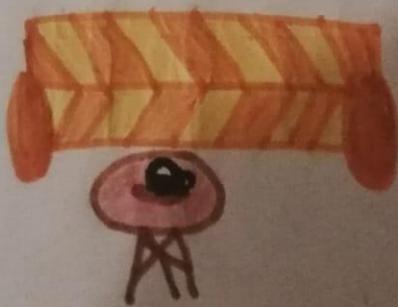
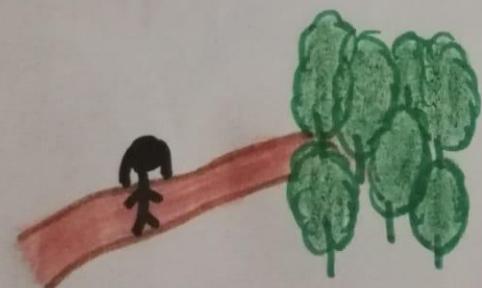
Sobre as duas da tarde fui facer a comida, peixe con patatas fritas. Ao fritir as patatas salteé aceite a man e eu engadeime moito.

Ao acabar de comer fui descansar e pusei unha bufanda no pescozo.

Un día un pouco raro

MICRORRELATO

Un día fui andar polo bosque e atopeime un sofá
e unha mesa con té que estaba baísimo.
Ao lado había un lago con moitos peixes. Eu
creo que estaban moi enfandados porque non paraban
de moverse tan rápido de aquí para alá. De
repente viu un forte vento e puxen a bufanda
para non pasar frío.

HOMES DO ESPACIO

Un sabor fondo invadia o meu corpo mainmente.
E a música da radio adormentábase. Entón ouvíñ aquela
voz arrepiante que interpería no programa. Os
"Homes do Espacio" Chamábanme. Sentín un medo estarrecedor
e quisen puxir. O meu corpo tremaba. Apertei o acelerador.
Vin un resplandor vermello abalanzarse veloz contra min, agredome.
O coche saíu da carretera e perdín o sentido.

EL BOSQUE

Había una vez un bosque de pinos en medio de la nada. Caminando un poco se llegaba a una casa muy vieja donde vivía una señora que siempre estaba en el sofá con una taza de café. Siempre para la cena quería pescado. Estaba cortando el pescado y se cortó un dedo y se enfadó mucho y no quiso cenar así que se fue a su sofa a coser una bufanda.

**GRAZAS A TODO
O ALUMNADO E
AS FAMILIAS
POR COLABORAR
NESTE RETO
LITERARIO!**